

HANGYA

Tartsunk seregszemlét.

Romániához szakadt szövetségi szervezetünk maholnap elérkezik öt éves etapjához. A megtett ut nem volt sima és göröngytelen.

A kezdet nehézségei, a haszontartó bizonytalanság, az önbizalom hiánya, sok helyen a háboru előtt elhatalmasodott önzés s a kereskedelmi tevékenységhez szükséges tőke nemléte a magunkra utaltság észre nem vevése hatalmasan gátolták a fokozottabb haladást, a fényesebb eredmények elérését. De hogy mégis eddig eljutottunk, bizonyosága elhivatottságunknak s hogy szövetségi szervezetünk egy folyton erősödő szükség-szerűség eredménye, mellyel számolni kell és a melyet nélkülözhetők, vagy éppen nem létezőnek tekinteni lehetetlen.

Az elmuló öt év értékes tapasztalatokkal gazdagította a szövetségi eszme harcosait. E tapasztalatok között első helyen, szinte kikristályosodva látjuk, hogy a szövetségi életnek *a szövetségi öntudat széleskörű elmélyítése a népi gondolkodásba való erős beidegzése a legbiztosabb fundamentuma*, melyen ez áldásos intézmény a gazdatársadalom erős szikla vára lehet.

Ebből önként következik, keresni kell a módokat és eszközöket; melyek igénybevétele a nagy tömegeket mozgósítani lehet; a kiválóbbakat vezetők közé, a tömeget pedig öntudatos szövetségi munkássá kell avatni. Mert ez adja meg a szövetségi szervezet jellegét és ez biztosítja jövőjét is. Az öntudatos szövetségi tábor tudja függetleni a szövetséget idegen tényezők befolyásától, öntudata által és összeadott kicsiny összegekből, de nagyranövesztett saját-tőke erejével.

Ha a megismerés után eljutottunk odáig, hogy *előttünk nem az üzletszerűség az ut és a profit a cél, hanem a közös együttműködés bennünk az egymás támogatása elvén nyugvó együttműködés, melynek eredménye a tömeg-jólét kell legyen*. Akkor nem nehéz megtalálni az eszközöket és módot, melyekkel a következő évek szövetségi feladatait meg lehet oldani.

A fentebbiekből könnyen kivehető, hogy az eszközök mi vagyunk, kik, az eszme szolgálatában 10–20 év alatt kisebb-nagyobb körben, de vezető szerephez jutottunk. A mód pedig a szö-

vetkezők szétszórt tömegeinek egymáshoz való közelebb hozása, hogy az elért eredmények példáján a hátul kullógók is felbuzdulván, előre törjenek.

Az eljövendő szövetségi feladatokat nem lehet megoldani az eddigi általános gyakorlat szerint. A háboru előtti békés fejlődés idején a vezetőség, ha legalább egyszer összehozta a szövetségi tagokat közgyűlésre, minden rendbe volt. A tagok azt hitték, eleget tettek megjelenésükkel kötelességüknek, a vezetőség is beszámolván egy év számszerű eredményéről, abban a hitben végezte el, hogy egy évig fölösleges találkozni, meggy ugyanis minden a maga rendjén. Nem mondjuk, hogy így volt mindenütt, mert itt-ott élénk volt a szövetségi élet s a szövetségi öntudat mélyen eregette gyökereit a szívekbe. Ilyen helyen lázasan folyt az építkezés, saját otthon megszerzése, hol aztán elhelyezést nyert nemcsak az árubolt, hanem a falu minden intézménye, ami kulturális fejlődését volt hivatva ápolni. Olvasó egyesület, gazdakör, önképzőkör, állatbiztosító, dalárda, népkönyvtár stb.

Azonban az ilyen helyeken sem mondhatjuk, hogy az összes feladatokat megoldották, mert itt is legtöbb helyen hiányzik úgy az egyéni, de még inkább a tömeg öntudat, mely képessé és egyúttal hajlandóvá tegye, hogy ne csak passiv, de activ tényezőjévé váljon szervezetének.

Tartson tehát seregszemlét minden szövetségi ügyvezető. Vegye maga mellé a jó gondolkozású szövetségi tagokat, azok segítségével közelítse meg azokat is, akik még nem mutatnak kellő hajlandóságot az együttműködésre, a szövetségi eszme befogadására, akik végezetül tagjai ugyan, de nem öntudatos tagjai a szövetségnek.

Ma mindenkit cselekvő munkás taggá kell tenni. A megértők hajlandóságát a közös szövetségi javára hasznossá, a meg nem értőkét pedig az érintkezés, a gyakori seregszemle — számba vétel — útján megértő öntudatos taggá változtatni.

De tartson seregszemlét a Hangya központ is a kötelékébe tartozó szervezetek vezetői között. A hivatottak legyenek mindig az élen, szövetségi munkásságuk a többiek szemé elé tárjon, hogy a látott, tapasztalt példa a többiekből is kiváltsa a feltörekvését, a nemes verseny érzetét. A hátul kullo-

gók adjanak helyet a dolgozni akaróknak, hogy ezáltal kialakuljon egy erős, öntudatos szövetségi vezető gárda.

A vezetők seregszemléje, mint mondtam, már a nagy szövetségi nyilvánosság előtt kell történi a Hangya lap hasábjain. Eddig úgy voltunk a központtal, mint az a két szomszéd, aki nem járja egymás házáat, ha valami mondani valója volt, átkiakált a kerítésen.

A központ gyakran jött hozzánk át a lap és naponként hozzánk írott leveleivel, de mi sokszor meg sem hallottuk s ha feleltünk rá, csak *a kerítésen át* cselekedtünk.

Jelentkezzünk mi, szövetségi vezetők, seregszemlére, lépünk a szövetségi közvélemény foruma elé, hadd ismerjük meg egymás munkásságát, törekvéseit, ami jó, azt követvén, ami nem jó, elhagyván azt.

A Hangya központ igazgatósága az 1923. évben 70, folyó évben 123 szövetségi vezetőt jutalmazott meg kiemelkedő szövetségi munkásságáért. Tessék, álljunk elő szerénységünk megőrzése mellett, mutassunk rá lapunkban, mit végeztünk a szövetségi eszme terjesztése érdekében és mik a jövő terveink, hogy azokat az összesség érdekében általánossá tehesünk. De jöjjenek a névtelenek, kiket eddig nem vett észre senki, de akik értékes eredményeket értek el saját szövetségük javára.

Eddig az egy vidéken működő szervezetek is vajmi keveset tudtak egymásról. Mindenik a maga kis külön egyéni életét élte. Nagy baj volna, ha a *kielés* következne ezután.

Háboru előtt a hadvezetőség seregszemlét tart s terveit annak megfelelően készíti el. A mi gazdasági küzdelmünk is harc az élet nehézségeivel, a harcot pedig sikeresen csak úgy vivhatjuk meg, ha számba vesszük erőnket.

Tartsunk tehát seregszemlét mindnyájan a magunk szövetségénél, hasznosítsuk a szövetségi javára a tapasztaltakat.

Szövetségi vezetők pedig jelentkezzünk seregszemlén a központ és szövetségi nyilvánosság előtt, a sajtó, a Hangya lap hasábjain.

A jövő nagyobb összetartást és erősebb anyagi erőt kíván. Az anyagi erő *a tőke*, melyet az őszi seregszemlék alkalmával rendre-rendre a szervezetek bizonyosan összehozzák.

A vezetők seregszemléje össze kell hozza az erős szellemi tőkét, mely nélkül a legnagyobb tőke is holt-tőke csupán!
A jövő szorosabb együtt működést kíván: Ismerjük meg tehát egymást!

Igazgatósági gyűlés után.

Bölöni Ferenc — akit csak nem rég választottak szövetségi pénztárosnak — illendően engedelmet kér az elnök urtól és szólásra emelkedik.

Nagy megtiszteltetés ért engem, amikor a szövetkezet igazgatósága a tagok közül a vezetőség közé beválasztott. E megtiszteltetést és bizalmat becsületes jó szándékkal és munkássággal akarom viszonzni, szövetkezetünk javára és boldogulására.

Ne vegye azért mélyen tisztelt elnök ur rossz néven, ha a gyűlés végén felolvasott központi levelekre vonatkozólag felvilágosító szavait kérem.

Zsögödi István ügyvezető elnök ur, — akit egyszerűen, de sokatmondólag — elnök urnak titulál a falu apraja-nagyja, sodor egyet a bajuszán és mosolygó arccal szól — nos öcsém, szövetkezetünk pénzügyminisztere — hadd hallom a kérdést.

Bölöni Ferenc neki bátorodik, szól pedig, amint következik.

Már több ízben megjegyeztem, a központ soha sem mulasztja el lelkünkre kötni, hogy csak Enyedről vásároljunk portékát. Hagyjuk a többi kereskedőket, mert azoknak más az érdeke, nekünk megint más. Az összetartás erősít, az idegen kereskedőktől való vásárlás gyengít és eltávolít céljainktól.

Megkövetem elnök ur, én úgy gondolom, egy cseppet sem gyengítjük magunkat, ha bemegyünk Vásárhelyre, vagy Brassóba, aztán megnézzük saját szemünkkel a portékát s haza is hozzuk. A központba nem mehetünk, mert messze is van és hosszú ideig történik a szállítás. No aztán ami igaz igaz, nem látjuk a portékát és küld a központ, amit akar.

Azért szeretném tehát megtudni, mi a különbség az idegen kereskedőktől vásárló és a központból vásárló szövetkezet között.

Az örökké jókedvű Zsögödi István elnök ur előveszi finomra vágott saját természetű dohányát és rágyújt, aztán int szemével a többinek is, lehet követni a példát. Várta is már az igazgatóság, hogy pipaszóra kerüljön a sor. Lévén eddig komoly munka, az elnök ur sem dohányzott, a többinek sem illik rágyújtani. Most aztán Barabás Károly felügyelő ur is előveszi kis fedél nélküli fa-pipáját, amit a szövetkezetből nemrég vásárolt s amiért azóta csak tengerésznek szokták szólítani. Nagyot szippantott s szemét le nem véve az elnök urról, felfigyelt, mit fog a kérdésre válaszolni.

— Ferenc öcsém — kezdte a szót Zsögödi István elnök ur — boldogult édes apád nem nagy vagyonnal kezdte az életet, földcskéje alig hogy megter-

mette az egyre szaporodó csemeték (némely vidéken a gyermeket nevezik így) részére a mindennapi kenyeret. Sokat küzdött, fáradott, míg te is öcsém, az ötödik a csemeték közül, már megfogtad a kapanyelét s Jóska bátyád pedig már hatalmas rendet kezdett vágni a jó pengéjű Hangya kaszával. Mondom — addig sok gondja volt édes apádnak. Tíz helyett is dolgozott és amikor jött a tél 4—5 pár csizma miatt a szomszédba is el kellett mennie kölcsönért.

Ez azonban megváltozott, amikor ti, öt testvér, még jó erőben levő apátokkal haton dolgoztatok együtt egyesült erővel. *Nem kért, nem mondta senki, mégis tökéletes szövetkezésben éltetek, egy az egészért s az egész az egyért.*

A nagyobbik, az András faragni kezdett. Előbb csak villa-nyelet, de még 18 éves is alig mult, megcsinálta az első ígás szekeret. Te is tudom, még az iskolában olyan faragott cifrázott gereblye-nyelet készítettél, hogy kiállításra is elvihetted volna. Bármire volt szükség kis gazdaságokban, annak meg volt a mestere a családban. Kivülről nem kellett segítség, mert birtokában voltatok a *belső szervezettségnek.*

Az eredmény meg is volt, még apád halála előtt neked is házas telket építtettek s a közösen szerzett földcskéből mindegyiknek többje van, mint apádnak volt, amikor az élethez kezdett.

Láttam, amikor apád bátyádnak megfizette a szekér készítés díját, sőt te is még az iskolában dicsekedtél, hogy apád egy sikerült kaszanyélért öt pengőt fizetett, pedig Mócsi bá, a közismert ács egyért is megcsinálta volna.

Fizetett minden munkáért, mert ezzel fokozta munkakedveteket és egyzersmint takarékosagra is szoktatott.

Igy gyarapodtatok édes öcsém, *mert nálatok, ami az egyik zsebből kikerült, az a másikba visszatért.* Itt és ott, jobbról és balról is csak a ti anyagi javatok szolgálatában állott.

Nem így volt Barabás öcséméknél, — engedj meg, hogy rólatok beszéljek — nekik az öreg nagyapjuk szép vagyont hagyott és a gond ismeretlen volt a házuknál. Három testvér gondtalan nőtt fel. Vasárnapi táncokra a legszebb ruhába öltözve mentek és hétfőn fáradtak voltak, nem bírták a munkát. Asztaluknál állandóan idegen munkás fogyasztotta a kenyerét. A kovács, az ács, szabó és napszámos a maga zsákját is vitte a cséplőgéphez s megtöltve távozott.

Mindenki gyarapodott, mindenki nyert, csak a Barabás fiuk mentek visszafelé, míg kettő tönkre ment, csak a tengerész-pipás öcsém akadt meg, mert rajta fogott még a jó példa és jó szó.

Amíg nálatok Bölöni öcsém egyik zsebetekből a másik zsebetekbe vándorolt, addig Barabáséknál mindig csak *a máséba vándorolt a pénz.*

Meglátszik ugye az eredmény.

Amikor a központ a maihoz ha-

sonló levéllel keres fel, nem akar egyebet, mint hogy apa és a fiak együtt dolgozzanak s ne engedjék szétforgácsolni az összetevődött erőket idegen érdekek szolgálatában. *Az együtt-működés gyümölcse maradjon az együtt dolgozó, a testvériségben szövetkezők javára. Azt akarja a központ is, hogy amit az egyik zsebtől kiadunk, az a másik zsebtünkbe visszakerüljön, maradjon a vagyon, a haszon a családban,* mint nálatok is történt Ferenc öcsém.

Bölöni Ferenc pénztárosunk megértette az elnök ur magyarázó szavait, *de érthetnek belőle mások is.*

Levél szövetkezeteinkhez.

Az ellenőrzési munkálatokból látjuk, hogy a szövetkezet forgalmának lebonyolítására szolgáló szerény alaptőkéje is ki van hitelezve.

Évtizedes tapasztalatainkra hivatkozva leszögezzük, hogy a hitelezésnek ilyen mértéke végtelenül káros az intézményre, annak tagjaira és a mozgalom fejlődésére nézve is és nyomatékosan kérjük, hogy a kihitelezés korlátozása iránt szíveskedjék sürgősen a legérdelemesebb intézkedéseket megtenni s e tekintetben az üzletvezetőt állandóan ellenőrzésben részesíteni.

A kihitelezések nyomán a szövetkezeteknek évenként tekintélyes kamatvesztése áll elő azon tagok rovására, akik készpénzért vásárolnak. Hovatovább többen igényelik az egyenlőség elve alapján a hitelt s a mai állandóan súlyosbodó pénzügyi viszonyok között ez olyan általános betegséggé válhatik, mely a szövetkezet működését teljesen megbénítja.

A mai vásárlóképességének állandóan csökkenő irányzata mellett a kihitelezett tőkék részleges elértéktelenedésében is kár érte a szövetkezetet és a valuta egy esetleges nagyobb esése mellett — állandó kihitelezés esetén — már most biztosra vehetjük, hogy egy ilyen természetű károsodást a szövetkezet elkerülni nem fog tudni. Lehet, hogy a kihitelezést nem lehet teljesen beszüntetni, de viszont lehet feltétlen ellenőrzés alá helyezni s legalább felére, vagy harmadára korlátozni annál is inkább, mert a szövetkezetnek kimondott célja a tagok nevelése készpénzvásárlásra s ezzel a takarékosabb árubeszerzésre. Korlátlan kihitelezés mellett a tagok hova-tovább mind több hiteligenyt támasztanak aszerint, amint az idők mind nehezebbé válnak és ha a szövetkezet majd nem fogja kívánságukat teljesíteni, a szövetkezetet céltalan és tehetetlen intézménynek fogják minősíteni, mert nagyon kevesen lesznek, akiket a pénzügyi viszonyok magyarázatával meg lehet nyugtatni.

A hitelezés káros voltának egy néhány főbb esetét vázoltuk itt, de megjegyezzük, hogy ez esetekből azután, — mint a baj gazdag forrásából — mind több és több próbált nehézség fakad az

áruhiányok, pénzkezelés ellenőrzése, az árubeszerzések pontos időhöz kötött teljesítése, az ügyvezetés könnyebbsége, az igazgatóság felelőssége stb. tekintetében és végül hatalmas folyammá duzzad, amely minden egyéb nehézségnek és bajnak a magvait csak öntözi és neveli.

A kihitelezés olyan betegsége a fogyasztási szövetkezeteknek, amelyet — ha idejében nem vesznek kezelés alá és elhanyagolnak — később orvosolhatatlanná válik és évek nehéz és törekvő munkájának eredményeit rövid idő alatt pusztítja el.

Kérjük, sziveskedjék jóindulatu, gyakorlati tapasztalatainkból folyó tanácsunkat figyelembe részesíteni és mérlegelni, a szükséges korlátozó intézkedéseket pedig sürgősen megtenni, mert az előzetes védekezésre e tekintetben a legjobb és legerősebb szövetkezeteknek is feltétlen szükségük van.

Felkérjük a t. Vezetőségeket, hogy az őszi árubeszerzésre a szövetkezet minden tőkéjét gyűjtsék össze és e célból a hiteleket sürgősen hajtsák fel, a kihitelezést pedig teljesen szüntessék be.

A boltoshiányokról.

Egynéhány megtévedt ember a derék és megbízható, boltkezelők táborába beférkőzve, tudatosan veti rá magát a tagok vagyoniára. Rövid idő alatt nagy összegű hiányokkal számolnak el, nyilván abban a tudatban, hogy vagyoniuk amugy sincs, majd olcsón megszabadulnak. Bár a törvény keze mindenkire lesújt, azért a boltoshiány a szövetkezetre nézve rendkívül hátrányos, mert ha megtérül is a hiány, a tagok bizalmukat veszítik a vezetőséggel szemben és őket teszik felelőssé a hiányért a köteles ellenőrzés elmulasztása miatt. Néha azonban a szövetkezet kénytelen viselni a kárt, ami nemcsak anyagilag bénítja meg a szövetkezetet és károsan hat ki a tagok ellátására, de még nagyobb az erkölcsi veszteség, hogy a tagok bizalma a szövetkezettel szemben megrendül.

Talán nem véletlen, hogy nagy összegű boltoshiányok ott fordulnak elő, ahol a központ jóakaratu tanácsait figyelmen kívül hagyják. A boltoshiányok megakadályozhatók, ha a vezetőség követi a központ utasításait.

1. A vezetőség örködjék afelett, hogy a könyvelés rendben és pontosan történjék. A felügyelő-bizottság a könyvek vezetését havonta ellenőrizze.

2. Negyedévenként vételessék fel házilag leltár és a legkisebb eltérést is jelelték a központnak.

3. Boltkezelő választásnál a kismelt egyénről információt kell szerezni. Helyezzünk nagy súlyt az illető erkölcsi életére, vagyoni helyzetére és a boltkezelői állásra való rátermettségére. Az illető ne csak jó szakember, de jó modoru, szerény és a tagokkal bánni tudó üzletember is legyen.

4. Minden jó előfeltétel mellett is óvadék és pedig készpénzben, legkevesebb a mindenkori árukészletnek 10%-a megkövetelendő, még akkor is, ha az illetőt ismerjük és a negyedévi leltározás betartatik, ellenkező esetben a készpénzen kívül le kell kötni az illető ingatlanát teljes értékben.

Akinek a becsületes megélhetés életcélja, az nyugodtan köti le vagyonát, illetve nyújt biztosítékot önmagáért, aki pedig ettől vonakodik, az csak nyitott ajtót akar maga után hagyni, amelyen szükség esetén menekülhessen.

Egyik közgyűlésen a tagok a boltos elveszett hiányáért a vezetőséget tették felelőssé és ezt egy egyszerű földmives ember a következőképp okolta meg: Nem csak az a bűnös, aki lop, hanem az is, aki alkalmat ad a lopásra.

Felhívás az ügyvezetőkhöz.

Ellenőreink jelentéseiből látjuk, hogy némely helyen a szövetkezeti tagok vajmi kevés érdeklődést tanúsítanak a szövetkezet iránt. Sőt volt eset, a vezetőség is teljes tájékozatlanságban volt a szövetkezeti célokat illetően.

Október hónapban megjelenő jövő évi Hangya naptárunk igen alkalmas lesz a szövetkezeti öntudat nevelésére. Ha a tagok kézzől-kézre adják majd a falu e hasznos könyvét, bizonyára az ellenőri jelentés jövő évben másforma lesz.

A Hangya naptár mellett állandó jellegű összekötést kívánunk fentartani a tagokkal hetenként megjelenő Hangya lapunk útján. Azért arra kérjük a t. Ügyvezető urakat, sziveskedjenek legalább havonként egyszer tartandó igazgatósági és felügyelőbizottsági gyűlésen a Hangya lapot felolvasni és az ott fölvetett anyagot tárgyalás útján megismertetni.

Bizonyára módját tudják ejteni, hogy a községben csak 1-2 példányban megjelenő „Erdélyi Gazda” Hangya melléklete szélesebb rétegekben is ismertté váljék. A meghosszabodott őszi, majd téli estéken szövetkezeti értekezletek tartása igen alkalmas erre.

Végül adassék a lap kézzől-kézre olvasás végett, míg elrongyolódik. Bizonyára nagyobb lesz a haszon, mintha felvágatlan halomra gyűjtik, vagy a boltos fűszert csomagol beléje.

Eszközeink szerénységét nem kell lekicsinyíteni, lépésről-lépésre haladva is célt érhetünk, csak haladjunk.

A központ közleményei.

Tőkegyűjtés. Lépésről-lépésre mégis csak halad a szövetkezeti tőkegyűjtés. Folyó évi szeptember 7-én Mezőtelki fogyasztási szövetkezet tartotta évi rendes közgyűlését, melynek végeztével az elnök felhívására Soós Gyula 10, ifj. Soós Lajos 10, Soós Lajos 10, Kovács István 5, Cseri János 2, ifj. Varga Lajos 5, Pircóka János 5, ifj. Nagy Ferenc 20,

Cséki Sándor 5, Boga Sándor 2, Gál Demeter 1, ifj. Lukács Gáspár 5, Cserna József 1, Oláh Imre 2, Nagy Dezső 2, Fekete József 2, ifj. Lukács Ferenc 1, Magyar István 1, Szabó Gáspárné 1 drb. üzletrészt jegyeztek 10—10 leu értékben.

Szövetkezeti tagtársak! E ténykedésekkel derék dolgot cselekedtetek. A jegyzett üzletrészek értékét fizessétek is be hamarosan a szövetkezet pénztárába az őszi árubeszerzés céljaira.

Ti már megértettétek, hogy tőke nélkül nincs áruellátás, értesítétek meg szövetkezeti tagtársaitokkal, szomszédaitokkal is.

Mezőtelkiek gratulálunk! Csak hadjatok tovább a megkezdett uton.

Adakozzunk a Zetlaki tűzkárosult szövetkezeti tagok javára. A múlt számunkban felhívtuk szövetkezeteinket, hogy a tagok között indítsanak gyűjtést a zetlaki tűzkárosult szövetkezeti tagok javára és az összegyűjtött adományokat jelentsék be központunkhoz, hogy a kiutalás iránt sürgősen intézkedhessünk.

Felhívásunkra e héten az alábbi bejelentések történtek:

Az Aradi tranzitóraktár tiszviselői 200 lei, sepsiszentgyörgyi raktárunk tiszviselői 370 lei, a sárpatoki fogyasztási szövetkezet 200 lei, összesen 770 lei.

Szövetkezeti tagtársak! Kétszer ad, aki gyorsan ad!

Áruosztályunk ismételten felhívja szövetkezeteink figyelmét az iskolaszerek időszerű beszerzésére.

Raktárainkban levő iskolaszerek:

Iskolafüzetek (szépirási, dictandó, számtan)

Rajzfüzetek (6 lapos 10 lapos, pontozott és sima)

Rajzlapok (kicsi és nagy iv)

Palatáblák, palavessző,

Szines fapiron, tollszár

Tollhegy, tolltartó (kihuzós)

Radigumi Ideal

Rajzszeg 3 nagyság

Graphit írón finomabb

Másoló írón Kosmos

Szines írón, piros és kék

Iskolapamut fehér

Horgólócernák 30—100-ig

Fa és vasnyelű horgolótűk

Nickel és sárgaréz gyűszűk

Hímzőpamutok, kötőpamutok

Varrótűk, kötőtűk

Géptűk

Patentszárú gyermekharisnyák

Cipőfűzők 93 cm.-től 140 cm.-ig

Felhívjuk szövetkezeteinket, hogy az iskolaszerekre vonatkozó megrendeléseket minél előbb adják fel az illetékes raktárhoz.

A „Hangya” című mellékletet szerkesztli:

DR. SZENT-IVÁNYI ÁRPÁD.

A melléklet tulajdonosa:

„HANGYA” SZÖV. KÖZPONTJA, NAGYENYED

Kiadó:

TÖRÖK BÁLINT

Az E. O. E. Iltkára.